

ното най-голѣмо желание. — „Искамъ моя Николò да стане най-великиятъ цигуларь на свѣта“ — казала тя безъ колебание. Ангелътъ ѝ далъ обещание. Оттогава тя придобила голѣма вѣра въ славното бждеще на своя синъ и много често му казвала:

— Николò, сине мой, ти ще станешъ най-великиятъ цигуларь въ свѣта... Ангелътъ ми обеща...

А това насърдчавало извънредно много начеващия музикантъ, бждещия ненадминатъ виртуозъ на цигулка.

Отъ самото начало на заниманията си по цигулка и по теория на музиката младиятъ Николò отбелязалъ извънреденъ напредѣкъ, въпрѣки че смѣнилъ нѣколцина учители и че уроцитѣ му не били много редовни. На 8-годишна възраст той написва първитѣ си музикални творби, а на 10-годишна възраст изнася първия си концертъ съ необикновенъ успѣхъ. Тогава той обръща вниманието на видни учители и благодетели, които го взематъ подъ свое покровителство и му даватъ възможность скоро да развие своитѣ способности и да добие ценни познания. Тринадесетгодишенъ, Николò Паганини писалъ музикални произведения, съ които очудвалъ своитѣ учители. А свиренето му на цигулка се равнявало на това на най-известнитѣ тогава цигулари — виртуози. Отъ тази възраст насетне започватъ и неговитѣ непрестанни концертни обиколки, които продължили до края на живота му. Паганини вече нѣмалъ нужда отъ учители, защото билъ изучилъ всички тайни на цигулката, и самъ въ кжсо време постигналъ такава техника, щото никой не можелъ да му съперничи. Единъжъ единъ притежателъ на ценна цигулка поставилъ предъ него непознати, много мжчно изпълними ноти и казалъ:

— Ако можешъ да изсвиришъ това отъ пръвъ погледъ безъ грѣшка, ще ти дамъ тази цигулка,

Разбира се, младежътъ извършилъ това по блѣс-